

Arrest

nr. 241 885 van 6 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. RECTOR
J. P. Minckelersstraat 164
3000 LEUVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 april 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. GENERET, die *loco* advocaat L. RECTOR verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing
luit als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een soenniet te zijn en afkomstig te zijn uit Sarsanay, tehsil Kabal, district Swat in de provincie Khyber-Pakhtunkhwa (Pakistan). U zou daar ook uw hele leven blijven wonen alvorens u in 2001 richting Saudi-Arabië trok om er als chauffeur te werken. U keerde nog regelmatig terug naar Pakistan op vakantie, op bezoek bij uw vrouw en kinderen. U meende biseksueel te zijn en zou in Saudi-Arabië ook geregeld seks hebben gehad met mannen. In 2018 keerde u definitief terug naar Pakistan en plande u er een eigen handel op poten te zetten. Omdat uw vrouw ziek was en u het fysieke contact miste zocht u reeds kort na uw terugkeer opnieuw de toenadering tot mannen.

U zou zo ook een zekere K. ontmoeten met wie u uiteindelijk ongeveer een maand lang seks zou hebben. Op een dag werd u echter samen met K. opgewacht door zijn broer en enkele onbekenden. U vermoedde dat zij op de hoogte waren van jullie activiteiten en vreesde om het leven te worden gebracht. U snelde weg en trok te voet naar Hazara van waar u de wagen zou nemen richting Peshawar. Nog steeds in 2018 nam u daarop het vliegtuig en reisde u met behulp van uw eigen paspoort richting Turkije. U trok verder langs Griekenland, Servië, Kroatië, Duitsland, België en Frankrijk richting Italië. U vond het er echter maar niets en keerde terug naar België waar u op 23 juli 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende. U vreesde bij terugkeer naar Pakistan om het leven te worden gebracht door de dorpelingen.

Ter staving van uw verzoek legde u twee originele Pakistaanse identiteitskaarten neer, uw originele rijbewijs en een ticket. U voegde daar nog kopieën aan toe van uw 'domicile certificate', de identiteitskaarten van uw familie, alsook een foto van uw kinderen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiare beschermingsstatus kan worden toegekend.

Immers kan geen geloof worden gehecht aan uw bewering biseksueel te zijn, noch aan de problemen die u hierdoor zou hebben gekend. Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een verzoeker die zichzelf identificeert als biseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn seksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. **In casu werd echter vastgesteld dat uw verklaringen over uw vermeende geaardheid, de bewustwording daartoe, uw relaties en uw kennis omtrent deze gemeenschap allerminst konden overtuigen en weinig oprecht leken te zijn.**

Zo werd u gevraagd uw seksualiteit en gevoelens te omschrijven, waarop u vreemd genoeg meteen zou opmerken dat u een relatie had met een jongen en u hem gebruikte voor de seks. U dan ook opnieuw gevraagd hoe u uw eigen seksualiteit zou omschrijven, antwoordde u dan weer dat u biseksueel was en u "van beiden houdt". Gepolst naar uw **bewustwording** en de ontdekking van uw seksualiteit, geaardheid en/of identiteit, merkte u echter enkel op dit in Saudi-Arabië te hebben ontdekt toen u met de vrachtwagen rond reed en u eenvoudig "jongens of mannen (kon) krijgen". Gevraagd wat precies u daarmee zou bedoelen antwoordde u dan weer dat de jongens zichzelf aanboden en "chauffeurs hebben dat nodig". U dan ook opnieuw gepolst om iets meer te vertellen over uw ervaringen tijdens die bewustwording stelde u enkel opnieuw dat u toen mannen graag had en u hen gebruikte voor de seks. Op de vraag of er dan gevoelens in het spel waren, of het enkel om het seksuele aspect te doen was, stelde u dan wel dat er gevoelens waren, maar "meestal was het enkel om hen te gebruiken voor seks". U kon verder niet uitleggen waarom u zichzelf dan als biseksueel zou omschrijven en bovendien had u de grootste moeite om ook maar een beetje over uw gevoelens te praten. U gevraagd hoe u zich voelde bij het feit dat u biseksueel was, antwoordde u enkel dat "beiden goed (zijn)", maar gepolst naar uw specifieke geval antwoordde u dan weer enkel "Niets speciaals". U kon verder amper onder woorden brengen hoe u zich daarbij voelde dat u biseksueel zou zijn, noch kon u verder uw gevoelens voor mannen omschrijven: "Hetzelfde als je van meisjes houdt, zelfde gevoelens, je wil seks hebben ermee (...)", (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 6 november 2019, p. 8-12). Dat het u dusdanig veel moeite zou kosten om ook nog maar iets te kunnen vertellen over de ontdekking van uw seksualiteit, doch u steeds zou verwijzen naar bepaalde seksuele handelingen overtuigt niet. Dergelijke vage verklaringen over uw gevoelens wijzen op een flagrant gebrek aan ervaringen en overtuigen geenszins het CGVS van de authenticiteit ervan. Een seksuele geaardheid is een identiteit, een wezenlijk deel van iemands persoonlijkheid en draagt een proces van gevoelens en beleving met zich mee. **Op geen enkel moment was u namelijk in staat om duidelijk de ontdekking van uw seksualiteit uit te drukken.**

Verder wist u evenmin te overtuigen met betrekking tot de ervaringen die u allemaal zou hebben gehad en bleken uw verklaringen hierover bijzonder oppervlakkig. Zo werd u gevraagd naar de jongens met wie u seks zou hebben gehad, waarop u nogal weinig afdoend "wat wil u" antwoordde. U de kans gegeven om alles te vertellen over hen wat u wist antwoordde u enkel opnieuw "wat wil u" en stelde u dat zij naar u kwamen, jullie seks hadden en men weer weg ging. U zou daar verder vaag aan toevoegen ooit in Riyad een man te hebben ontmoet met wie u seks had, doch gevraagd wie hij was bleek u dit zich plots niet meer te herinneren. Zo ook zou u een relatie hebben gehad in Saudi-Arabië, en daargelaten het enkel om de seks bleek te gaan, bleek u nog een partner te hebben, wiens naam u evenzeer ontglipte. In elk geval, u dan gevraagd hoe u uw sekspartners in Saudi-Arabië zou ontmoeten antwoordde u slechts vaag dat dat in uw vrachtwagen was, doch gevraagd hoe dat contact tot stand kwam, antwoordde u nogal opmerkelijk dat men dat gewoon op de man af vraagt. U stelde verder ook in grote steden, parkings, hotels zomaar te worden benaderd, al kon u geen concrete voorbeelden aanhalen. U er dan ook op gewezen dat een dergelijke gang van zaken binnen de heersende strikte Islamitische cultuur in Saudi-Arabië eerder weinig aannemelijk leek, meende u dan weer enkel dat het een groot land zou zijn. U had dan wel weet van de hoge strafmaat, al leek u zich weinig bewust van het risico, hetgeen toch opmerkelijk is. Een dergelijke zorgeloosheid ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook sterk. In elk geval, u wist verder niet te duiden waarom u zich in Saudi-Arabië net aangetrokken voelde tot hen, wist verder bijzonder weinig te vertellen over hen en verwees opnieuw naar de "beschikbaarheid om seks te hebben" in het buitenland (CGVS, p. 11-16). **Bovenstaande weinig doorleefde verklaringen overtuigen niet.**

Wat er ook van zij, daargelaten uw verklaringen amper overtuigden, ontkent het CGVS niet dat u mogelijk toch (oppervlakkige) seksuele contacten zou hebben gehad met mannen in het verleden. Het CGVS wenst er dan echter wel op te wijzen dat uit toegevoegde informatie blijkt dat er in Pakistan een onderscheid gemaakt wordt tussen homo- en/of biseksuelen en mannen die louter seksuele contacten hebben met mannen, zonder dat dit een homo- en of biseksuele geaardheid inhoudt. Het stellen van homoseksuele daden wordt op zich niet zomaar gelijk gesteld aan homoseksualiteit, waarop wel een groot taboe ligt. Een dergelijke "male-to-male sex" in Pakistan is een algemeen verspreide en aanvaarde praktijk, die los staat van een eventuele geaardheid (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat het u **louter en alleen te doen was om het seksuele contact**. Zo werd u gepolst naar eventuele gevoelens die u zou hebben gehad voor mannen, waarop u aangaf dat u hen "meestal enkel gebruikte voor de seks". U zou verder nooit een echte relatie hebben gehad met een man, werd nooit verliefd op een man, en herhaalde opnieuw dat het "enkel voor seks" was. U stelde hiermee te zijn begonnen omdat u weg van huis was en er eenvoudiger mannen te krijgen waren. U stelde verder van beiden te houden, doch zou het u vooral om "beschikbaarheid" te doen zijn. Dat u daarenboven aan zou toevoegen eigenlijk meer van vrouwen te houden en u voor uw vertrek uit Pakistan eigenlijk nooit gevoelens zou hebben gehad voor mannen, wijst erop dat het louter en alleen om seks te doen was (CGVS, p. 9-10). Dit vermoeden wordt overigens versterkt daar u geen idee had welke straffen zich hierover in Pakistan zouden uitspreken, noch bleek u ook in België reeds enige stappen te hebben gezet om uw seksualiteit verder te ontdekken. Zo wist u zelfs niet of dergelijke zaken toegestaan worden in België en bovendien bleek u zelfs van plan om ook uw gezin naar België te laten komen (CGVS, p. 20-21). **Dat u hier niet de minste interesse zou in tonen, of hier op z'n minst niet eens een beetje nieuwsgierig naar zou zijn, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering biseksueel te zijn dan ook finaal.**

Daar geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering biseksueel te zijn, kan evenmin geloof worden gehecht om die redenen ook in Pakistan problemen te hebben gekend. Echter, die ongeloofwaardigheid zou ook nog blijken uit volgende vaststellingen. Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat, daargelaten u zich behalve "2018" niet geheel leek te herinneren wanneer u terugkeerde naar Pakistan, u dit evenmin ook nog maar enigszins kon aantonen aan de hand van de nodige documenten. Uw paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving, meende u nogal stereotiep te zijn verloren, terwijl u het verlies daarvan nooit hebt aangegeven en dit aldus niets meer is dan een blote bewering. Hoe dan ook, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering biseksueel te zijn en om die reden ook vervolging te vrezen in Pakistan, doet uw (vermeende) terugkeer in elk geval **de ernst van die vrees teniet**. U had verder geen enkel idee wanneer exact u Pakistan in 2018 opnieuw zou verlaten en bovendien meende u ondanks eerdere passages in Frankrijk en Italië, ginds nooit een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend daar het uw ding niet was. Opnieuw wijst een dergelijk **laattijdig verzoek** op een gebrek aan oprechtheid en heeft het CGVS aldus geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden u zou hebben gereisd. Wat er ook van zij, ook gepolst waarom u eigenlijk Pakistan zou hebben verlaten, kon u **niet overtuigen**. Zo meende u ginds na uw terugkeer seksuele contacten te hebben gehad met een jongen en gevraagd wie uw partner was en omschreef u hem nogal kort als "K.". U bleek verder niets noemenswaardigs over hem te kunnen vertellen.

U wist dat hij één broer had (J.), dat hij van Sersennay was, blauwe ogen had, mager en slim was. U voegde daar verder niets aan toe en meende (zoals eerder reeds gesuggereerd) hem enkel voor de seks te hebben gebruikt. U gevraagd hoe u hem zou ontmoeten antwoordde u nogal beknopt dat het in de bezoekersruimte was, doch gevraagd naar verdere informatie antwoordde u nogal weinig overtuigend: "Ik bood hem aan, hij aanvaardde dat". Daargelaten u evenmin duidelijk kon aangeven waarom hij naar uw woning zou zijn gekomen, merkte u plots op dat u hem eigenlijk eerder al had ontmoet, hetgeen niet ernstig is. Zo mogelijk nog minder ernstig is dat u zou beweren zomaar op de man af te hebben gevraagd of hij geslachtsgemeenschap met u zou willen hebben. U had verder geen idee hoe 'K.' zijn eigen seksualiteit zou ervaren, noch kon u duidelijk aangeven waarom u net tot hem zou zijn aangetrokken. U herhaalde dat hij mooi was, blauwe ogen had, mager en slim was maar waarom hij in uw ogen dusdanig mooi was, ontglipte u. U wist niet meer wanneer u voor het eerst samen seks had gehad en gevraagd waarom u, in tegenstelling tot vroeger, bij uw terugkeer naar Pakistan heden wél seks zou hebben met een man, meende u nogal weinig afdoend dat u vroeger steevast op vakantie was. In elk geval, dat u daar aan zou toevoegen dat uw vrouw problemen had en zij u niet langer kon bevredigen, wijst er opnieuw op dat dit voor u nooit een prioriteit zou zijn. Wat er ook van zij, u meende een eerste keer seks te hebben gehad met 'K.' in de bezoekersruimte, doch gevraagd dit intieme moment te omschrijven verviel u nogal in een eerder beknopte weergave van de feiten. Dat u overigens seks zou hebben met hem in uw eigen woonst, terwijl u zo wel het risico liep betrapt te worden is evenmin aannemelijk en gevraagd hoe men dan eigenlijk te weten zou zijn gekomen dat jullie samen seks hadden, antwoordde u nogal vaag dat u vaak samen was en "misschien had iemand twijfel". U zou dan ook op een dag worden opgewacht door zijn broer en anderen, doch wanneer dit was leek u zich niet meer te herinneren. U bleek eigenlijk helemaal niet te weten hoe zijn broer op de hoogte kwam en wie de anderen waren die u opwachttten wist u evenmin. In elk geval, u stelde te voet richting Hazara te zijn getrokken van waar een vriend u een auto zou toesturen, doch waarom u ten aanzien van de DVZ nog zei dat u richting uw eigen auto liep, is niet geheel duidelijk. Evenmin is duidelijk hoe uw familie dan te weten zou komen dat u er een seksuele relatie op nahield met een man en de vaststelling dat u, ofschoon u klaarblijkelijk wel nog contacten zou hebben in Pakistan na uw vertrek eigenlijk geen enkele notie meer zou hebben van hoe het 'K.' zou zijn vergaan, ondergraaft uw geloofwaardigheid enkel verder. U legde verder geen enkel stuk neer ter staving van uw relaas, waardoor dit in wezen niets meer blijft dan een blote bewering (CGVS, p. 8, 15-18, 19-21). **Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.**

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten in Pakistan, wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde sowieso eerder relatief is. Wat er ook van zij, de door u neergelegde stukken staven hoogstens uw identiteit en herkomst, hetgeen heden niet ter discussie staat, doch niets meer.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Pakistan Security Situation van oktober 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_pakistan_security_situation_report_20191030.pdf) dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap.

Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verder gezet. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten. Ook het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden is in geheel Pakistan sterk gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie **Khyber-Pakhtunkwa** te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in de tribale districten van Khyber-Pakhtunkwa (de voormalige FATA), alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Operatie Zarb e-Azb heeft ertoe geleid dat de provincie als veiliger bestempeld wordt. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen zij sindsdien administratief deel van de provincie. De veiligheid in de voormalige FATA-districten, met uitzondering van Noord- en Zuid-Waziristan, is de voorbije jaren sterk verbeterd door de opeenvolgende militaire campagnes in de regio en het verbreken van de macht van de gewapende groeperingen. Deze zijn weliswaar nog steeds actief in het gebied, maar het Pakistaanse leger behoudt de controle over het grondgebied.

Daar waar er in de eerste helft van 2018 een verhoogd aantal aanslagen plaatsvonden tijdens de verkiezingsperiode, daalde het geweld in de tweede helft van 2018 en de eerste helft van 2019. Zowel het aantal terroristische aanslagen als het aantal veiligheidsoperaties nam af. Het geweld dat plaatsvindt in de provincie is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel, militante doelwitten of overheidsinstellingen gevisieerd worden. Diverse bronnen maken voorts melding van een significante daling in het aantal slachtoffers, en uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie relatief beperkt is. UN OCHA maakt bovendien geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie, hoewel er sprake is van interne ontheemding in bepaalde districten van de voormalige FATA.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Quetta. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift drie rapporten in verband met biseksualiteit (stukken 2-4).

3. Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

3.2. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3. Verzoeker voert aan dat hij door de Pakistaanse gemeenschap wordt bedreigd omwille van zijn biseksuele geaardheid. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers biseksuele geaardheid gelet op (a) zijn niet-doorleefde verklaringen over zijn bewustwording van zijn voorgehouden biseksuele geaardheid, (b) zijn oppervlakkige en niet-doorleefde verklaringen over zijn seksuele contacten met mannen, en (c) de vaststelling dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn seksuele contacten met mannen louter omwille van het seksuele aspect plaatsvonden, terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de praktijk van “*male-to-male sex*” in Pakistan een algemeen verspreide en aanvaarde praktijk is waarin verzoekers seksuele contacten met mannen kunnen worden gekaderd; (ii) verzoekers terugkeer naar Pakistan in 2018, die hij overigens niet staaft en die hij niet precies kan situeren in de tijd, afbreuk doet aan zijn voorgehouden vrees voor vervolging, temeer daar (a) hij vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn (seksuele) relatie met K., (b) het niet aannemelijk is dat hij seksuele betrekking zou hebben met K. in zijn eigen woning, (c) hij niet kan verduidelijken hoe de broer van K. van hun seksuele relatie op de hoogte zou zijn gekomen, (d) hij niet weet hoe het K. sedert zijn vertrek uit Pakistan is vergaan, en (e) hij geen enkel stuk ter staving van zijn relaas voorlegt; en (iii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

3.4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.5. De Raad stelt vast dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn eerdere verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te weerleggen.

Vooreerst dient opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om zijn beweerde bisexualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige, concrete en doorleefde verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde bisexualiteit in de context van de homofobe Pakistaanse/Saudi-Arabische samenleving.

Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een vluchtrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.6. Na lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud en mede gelet op de uiteenzetting in onderhavig verzoekschrift treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze oordeelt dat aan verzoekers voorgehouden biseksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht.

3.6.1. De commissaris-generaal wijst er in de bestreden beslissing vooreerst terecht op dat verzoekers verklaringen over zijn bewustwording van zijn voorgehouden biseksuele geaardheid niet-doorleefd en bijgevolg ongeloofwaardig zijn:

*“Zo werd u gevraagd uw seksualiteit en gevoelens te omschrijven, waarop u vreemd genoeg meteen zou opmerken dat u een relatie had met een jongen en u hem gebruikte voor de seks. U dan ook opnieuw gevraagd hoe u uw eigen seksualiteit zou omschrijven, antwoordde u dan weer dat u biseksueel was en u “van beiden houdt”. Gepolst naar uw **bewustwording** en de ontdekking van uw seksualiteit, geaardheid en/of identiteit, merkte u echter enkel op dit in Saudi-Arabië te hebben ontdekt toen u met de vrachtwagen rond reed en u eenvoudig “jongens of mannen (kon) krijgen”. Gevraagd wat precies u daarmee zou bedoelen antwoordde u dan weer dat de jongens zichzelf aanboden en “chauffeurs hebben dat nodig”. U dan ook opnieuw gepolst om iets meer te vertellen over uw ervaringen tijdens die bewustwording stelde u enkel opnieuw dat u toen mannen graag had en u hen gebruikte voor de seks. Op de vraag of er dan gevoelens in het spel waren, of het enkel om het seksuele aspect te doen was, stelde u dan wel dat er gevoelens waren, maar “meestal was het enkel om hen te gebruiken voor seks”. U kon verder niet uitleggen waarom u zichzelf dan als biseksueel zou omschrijven en bovendien had u de grootste moeite om ook maar een beetje over uw gevoelens te praten. U gevraagd hoe u zich voelde bij het feit dat u biseksueel was, antwoordde u enkel dat “beiden goed (zijn)”, maar gepolst naar uw specifieke geval antwoordde u dan weer enkel “Niets speciaals”. U kon verder amper onder woorden brengen hoe u zich daarbij voelde dat u biseksueel zou zijn, noch kon u verder uw gevoelens voor mannen omschrijven: “Hetzelfde als je van meisjes houdt, zelfde gevoelens, je wil seks hebben ermee (...)", (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 6 november 2019, p. 8-12). Dat het u dusdanig veel moeite zou kosten om ook nog maar iets te kunnen vertellen over de ontdekking van uw seksualiteit, doch u steeds zou verwijzen naar bepaalde seksuele handelingen overtuigt niet. Dergelijke vage verklaringen over uw gevoelens wijzen op een flagrant gebrek aan ervaringen en overtuigen geenszins het CGVS van de authenticiteit ervan. Een seksuele geaardheid is een identiteit, een wezenlijk deel van iemands persoonlijkheid en draagt een proces van gevoelens en beleving met zich mee. **Op geen enkel moment was u namelijk in staat om duidelijk de ontdekking van uw seksualiteit uit te drukken.**”*

In zijn verzoekschrift geeft verzoeker een uitgebreide uiteenzetting over de wijze waarop biseksualiteit wetenschappelijk wordt benaderd (zie *infra*), doch deze uiteenzetting heeft geen betrekking op verzoekers persoonlijke, individuele (bewustwording van zijn) voorgehouden biseksuele geaardheid en betreft louter algemene informatie. Op zich volstaat deze informatie dan ook niet om *in concreto* de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering te weerleggen.

Dat verzoeker geen emotionele betrokkenheid voelde bij “zijn bedpartners”, doet geen afbreuk aan het feit dat, wanneer verzoeker voorhoudt werkelijk biseksueel te zijn, redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij aan de hand van doorleefde en geloofwaardige verklaringen kan duiden op welke wijze het bewustwordingsproces voor hem persoonlijk is verlopen, ook al kan worden aangenomen dat het niet eenvoudig is voor verzoeker om over een dergelijk persoonlijk en intiem onderwerp te spreken.

Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijken verzoekers verklaringen over de ontdekking en bewustwording van zijn beweerde biseksuele geaardheid echter dermate ondoorleefd en oppervlakkig dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Verzoeker wijst er in zijn verzoekschrift zelf op dat het voor hem niet eenvoudig is om uiting te geven aan zijn gevoelens “*omdat verzoeker afkomstig is uit een land en een gemeenschap waarin iedere uiting van dergelijke gevoelens streng wordt afgekeurd en afgestraft, en waarin dus ook verzoeker zijn seksuele geaardheid steeds heeft verborgen moeten houden uit vrees voor repercussies en vervolging*”. In een dergelijke context kan redelijkerwijze worden verwacht dat een persoon die ontdekt dat hij biseksueel is met vragen, twijfels, angst en andere emoties te maken krijgt, ook al zou deze geaardheid zich beperken tot het louter seksuele aspect. Verzoeker zelf maakt hiervan echter geen enkele melding en beperkt zich ertoe te stellen dat hij van beide geslachten houdt en dat hij jongens of mannen kon krijgen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan het oprecht karakter van verzoekers verklaringen in zoverre hij voorhoudt dat hij werkelijk biseksueel is.

3.6.2. Verder motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers verklaringen over zijn seksuele contacten met mannen oppervlakkig en niet-doorleefd voorkomen:

*“Verder wist u evenmin te overtuigen met betrekking tot de ervaringen die u allemaal zou hebben gehad en bleken uw verklaringen hierover bijzonder oppervlakkig. Zo werd u gevraagd naar de jongens met wie u seks zou hebben gehad, waarop u nogal weinig afdoend “wat wil u” antwoordde. U de kans gegeven om alles te vertellen over hen wat u wist antwoordde u enkel opnieuw “wat wil u” en stelde u dat zij naar u kwamen, jullie seks hadden en men weer weg ging. U zou daar verder vaag aan toevoegen ooit in Riyad een man te hebben ontmoet met wie u seks had, doch gevraagd wie hij was bleek u dit zich plots niet meer te herinneren. Zo ook zou u een relatie hebben gehad in Saudi-Arabië, en daargelaten het enkel om de seks bleek te gaan, bleek u nog een partner te hebben, wiens naam u evenzeer ontglipte. In elk geval, u dan gevraagd hoe u uw sekspartners in Saudi-Arabië zou ontmoeten antwoordde u slechts vaag dat dat in uw vrachtwagen was, doch gevraagd hoe dat contact tot stand kwam, antwoordde u nogal opmerkelijk dat men dat gewoon op de man af vraagt. U stelde verder ook in grote steden, parkings, hotels zomaar te worden benaderd, al kon u geen concrete voorbeelden aanhalen. U er dan ook op gewezen dat een dergelijke gang van zaken binnen de heersende strikte Islamitische cultuur in Saudi-Arabië eerder weinig aannemelijk leek, meende u dan weer enkel dat het een groot land zou zijn. U had dan wel weet van de hoge strafmaat, al leek u zich weinig bewust van het risico, hetgeen toch opmerkelijk is. Een dergelijke zorgeloosheid ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook sterk. In elk geval, u wist verder niet te duiden waarom u zich in Saudi-Arabië net aangetrokken voelde tot hen, wist verder bijzonder weinig te vertellen over hen en verwees opnieuw naar de “beschikbaarheid om seks te hebben” in het buitenland (CGVS, p. 11-16). **Bovenstaande weinig doorleefde verklaringen overtuigen niet.**”*

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift een uiteenzetting geeft over de wijze waarop biseksualiteit wetenschappelijk wordt benaderd, werd hoger reeds vastgesteld dat deze uiteenzetting geen betrekking heeft op verzoekers persoonlijke, individuele voorgehouden biseksuele geaardheid en louter algemene informatie betreft. Op zich volstaat deze informatie dan ook niet om *in concreto* de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering te weerleggen.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift benadrukt dat hij “*weinig tot geen emotionele betrokkenheid met zijn bedpartners*” voelt, dient erop gewezen dat hoe dan ook kan worden verwacht dat verzoeker aan de hand van doorleefde en geloofwaardige verklaringen zijn beweerde biseksuele geaardheid aannemelijk maakt en hierbij zijn eigen emotionele betrokkenheid (en dus niet zijn eventuele emotionele band met zijn bedpartners) op een geloofwaardige manier kan duiden. Dat verzoeker zelfs niet meer weet met wie hij seksuele betrekkingen had in Saudi-Arabië en dat hij beweert dat seksuele contacten tussen twee mannen in een streng islamitisch land als Saudi-Arabië gewoon op de man af worden gevraagd, komt echter allerminst doorleefd en geloofwaardig voor en doet eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde biseksuele geaardheid.

3.6.3. Tevens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn seksuele contacten met mannen louter omwille van het seksuele aspect plaatsvonden, terwijl uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat de praktijk van “*male-to-male sex*” in Pakistan een algemeen verspreide en aanvaarde praktijk is waarin verzoekers seksuele contacten met mannen kunnen worden gekaderd:

*“Wat er ook van zij, daargelaten uw verklaringen amper overtuigden, ontkent het CGVS niet dat u mogelijk toch (oppervlakkige) seksuele contacten zou hebben gehad met mannen in het verleden. Het CGVS wenst er dan echter wel op te wijzen dat uit toegevoegde informatie blijkt dat er in Pakistan een onderscheid gemaakt wordt tussen homo- en/of biseksuelen en mannen die louter seksuele contacten hebben met mannen, zonder dat dit een homo- en of biseksuele geaardheid inhoudt. Het stellen van homoseksuele daden wordt op zich niet zomaar gelijk gesteld aan homoseksualiteit, waarop wel een groot taboe ligt. Een dergelijke “male-to-male sex” in Pakistan is een algemeen verspreide en aanvaarde praktijk, die los staat van een eventuele geaardheid (zie informatie toegevoegd aan uw dossier). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat het u **louter en alleen te doen was om het seksuele contact**. Zo werd u gepolst naar eventuele gevoelens die u zou hebben gehad voor mannen, waarop u aangaf dat u hen “meestal enkel gebruikte voor de seks”. U zou verder nooit een echte relatie hebben gehad met een man, werd nooit verliefd op een man, en herhaalde opnieuw dat het “enkel voor seks” was. U stelde hiermee te zijn begonnen omdat u weg van huis was en er eenvoudiger mannen te krijgen waren. U stelde verder van beiden te houden, doch zou het u vooral om “beschikbaarheid” te doen zijn.*

*Dat u daarenboven aan zou toevoegen eigenlijk meer van vrouwen te houden en u voor uw vertrek uit Pakistan eigenlijk nooit gevoelens zou hebben gehad voor mannen, wijst erop dat het louter en alleen om seks te doen was (CGVS, p. 9-10). Dit vermoeden wordt overigens versterkt daar u geen idee had welke straffen zich hierover in Pakistan zouden uitspreken, noch bleek u ook in België reeds enige stappen te hebben gezet om uw seksualiteit verder te ontdekken. Zo wist u zelfs niet of dergelijke zaken toegestaan worden in België en bovendien bleek u zelfs van plan om ook uw gezin naar België te laten komen (CGVS, p. 20-21). **Dat u hier niet de minste interesse zou in tonen, of hier op z'n minst niet eens een beetje nieuwsgierig naar zou zijn, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bewering biseksueel te zijn dan ook finaal.***

De uiteenzetting in het verzoekschrift over de wijze waarop biseksualiteit wetenschappelijk wordt benaderd (verzoekschrift, stukken 2-4), doet geen afbreuk aan de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') over "male-to-male sex", een in Pakistan algemeen aanvaarde en verspreide praktijk waarbij mannen seksuele contacten hebben met andere mannen zonder dat zij zichzelf noodzakelijkerwijs als homo- of biseksueel beschouwen.

Hoger is reeds komen vast te staan dat aan de door verzoeker voorgehouden biseksuele geaardheid geen geloof kan worden gehecht (zie *supra*). Hoewel kan worden aangenomen dat biseksuelen in het algemeen ook seksuele contacten hebben die louter zijn gericht op het bevredigen van seksuele gevoelens, zoals ook blijkt uit de door verzoeker verschaft informatie, is uit verzoekers verklaringen gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering dat hij daadwerkelijk een biseksuele geaardheid heeft. Waar kan worden aangenomen dat verzoeker in het verleden seksuele contacten heeft gehad met mannen, bestaat dan ook het vermoeden dat deze seksuele contacten dienen te worden gezien in het licht van de voormelde praktijk van "male-to-male sex". Dit wordt bevestigd door verzoekers verklaringen waaruit blijkt dat het hem hierbij enkel te doen was om het seksueel contact met mannen, dat volgens hem gemakkelijker beschikbaar was.

Tevens bevestigen verzoekers onwetendheid over het al dan niet toegestaan zijn van homo-/biseksueel contact in België, het feit dat hij in België geen stappen heeft gezet om zijn beweerde biseksualiteit verder te ontdekken en/of beleven en zijn plan om zijn gezin naar België te laten overkomen dat verzoekers seksuele contacten met mannen dienen te worden beschouwd als een vorm van de praktijk van "male-to-male sex". Verzoeker toont niet aan dat hij daadwerkelijk zou worden gevisieerd door de gemeenschap in zijn regio van herkomst omwille van zijn deelname aan deze praktijk (zie *infra*).

3.6.4. Vervolgens motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht dat verzoekers terugkeer naar Pakistan in 2018, die hij overigens niet staft en die hij niet precies kan situeren in de tijd, afbreuk doet aan zijn voorgehouden vrees voor vervolging, temeer daar (a) hij vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegt over zijn (seksuele) relatie met K., (b) het niet aannemelijk is dat hij seksuele betrekking zou hebben met K. in zijn eigen woning, (c) hij niet kan verduidelijken hoe de broer van K. van hun seksuele relatie op de hoogte zou zijn gekomen, (d) hij niet weet hoe het K. sedert zijn vertrek uit Pakistan is vergaan, en (e) hij geen enkel stuk ter staving van zijn relaas voorlegt:

"Daar geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering biseksueel te zijn, kan evenmin geloof worden gehecht om die redenen ook in Pakistan problemen te hebben gekend. Echter, die ongeloofwaardigheid zou ook nog blijken uit volgende vaststellingen. Vooreerst dient immers te worden opgemerkt dat, daargelaten u zich behalve "2018" niet geheel leek te herinneren wanneer u terugkeerde naar Pakistan, u dit evenmin ook nog maar enigszins kon aantonen aan de hand van de nodige documenten. Uw paspoort, nochtans een uitstekend stuk ter staving, meende u nogal stereotiep te zijn verloren, terwijl u het verlies daarvan nooit hebt aangegeven en dit aldus niets meer is dan een blote bewering. Hoe dan ook, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering biseksueel te zijn en om die reden ook vervolging te vrezen in Pakistan, doet uw (vermeende) terugkeer in elk geval de ernst van die vrees teniet. U had verder geen enkel idee wanneer exact u Pakistan in 2018 opnieuw zou verlaten en bovendien meende u ondanks eerdere passages in Frankrijk en Italië, ginds nooit een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend daar het uw ding niet was. Opnieuw wijst een dergelijk laattijdig verzoek op een gebrek aan oprechtheid en heeft het CGVS aldus geen enkel zicht op waar, wanneer en onder welke omstandigheden u zou hebben gereisd. Wat er ook van zij, ook gepolst waarom u eigenlijk Pakistan zou hebben verlaten, kon u niet overtuigen. Zo meende u ginds na uw terugkeer seksuele contacten te hebben gehad met een jongen en gevraagd wie uw partner was en omschreef u hem nogal kort als "K.". U bleek verder niets noemenswaardigs over hem te kunnen vertellen. U wist dat hij één broer had (J.), dat hij van Sersennay was, blauwe ogen had, mager en slim was.

*U voegde daar verder niets aan toe en meende (zoals eerder reeds gesuggereerd) hem enkel voor de seks te hebben gebruikt. U gevraagd hoe u hem zou ontmoeten antwoordde u nogal beknopt dat het in de bezoekersruimte was, doch gevraagd naar verdere informatie antwoordde u nogal weinig overtuigend: "Ik bood hem aan, hij aanvaardde dat". Daargelaten u evenmin duidelijk kon aangeven waarom hij naar uw woning zou zijn gekomen, merkte u plots op dat u hem eigenlijk eerder al had ontmoet, hetgeen niet ernstig is. Zo mogelijk nog minder ernstig is dat u zou beweren zomaar op de man af te hebben gevraagd of hij geslachtsgemeenschap met u zou willen hebben. U had verder geen idee hoe 'K.' zijn eigen seksualiteit zou ervaren, noch kon u duidelijk aangeven waarom u net tot hem zou zijn aangetrokken. U herhaalde dat hij mooi was, blauwe ogen had, mager en slim was maar waarom hij in uw ogen dusdanig mooi was, ontglipte u. U wist niet meer wanneer u voor het eerst samen seks had gehad en gevraagd waarom u, in tegenstelling tot vroeger, bij uw terugkeer naar Pakistan heden wél seks zou hebben met een man, meende u nogal weinig afdoend dat u vroeger steevast op vakantie was. In elk geval, dat u daar aan zou toevoegen dat uw vrouw problemen had en zij u niet langer kon bevredigen, wijst er opnieuw op dat dit voor u nooit een prioriteit zou zijn. Wat er ook van zij, u meende een eerste keer seks te hebben gehad met 'K.' in de bezoekersruimte, doch gevraagd dit intieme moment te omschrijven verviel u nogal in een eerder beknopte weergave van de feiten. Dat u overigens seks zou hebben met hem in uw eigen woonst, terwijl u zo wel het risico liep betrappt te worden is evenmin aannemelijk en gevraagd hoe men dan eigenlijk te weten zou zijn gekomen dat jullie samen seks hadden, antwoordde u nogal vaag dat u vaak samen was en "misschien had iemand twijfel". U zou dan ook op een dag worden opgewacht door zijn broer en anderen, doch wanneer dit was leek u zich niet meer te herinneren. U bleek eigenlijk helemaal niet te weten hoe zijn broer op de hoogte kwam en wie de anderen waren die u opwachttten wist u evenmin. In elk geval, u stelde te voet richting Hazara te zijn getrokken van waar een vriend u een auto zou toesturen, doch waarom u ten aanzien van de DVZ nog zei dat u richting uw eigen auto liep, is niet geheel duidelijk. Evenmin is duidelijk hoe uw familie dan te weten zou komen dat u er een seksuele relatie op nahield met een man en de vaststelling dat u, ofschoon u klaarblijkelijk wel nog contacten zou hebben in Pakistan na uw vertrek eigenlijk geen enkele notie meer zou hebben van hoe het 'K.' zou zijn vergaan, ondergraaft uw geloofwaardigheid enkel verder. U legde verder geen enkel stuk neer ter staving van uw relaas, waardoor dit in wezen niets meer blijft dan een blote bewering (CGVS, p. 8, 15-18, 19-21). **Bovenstaande vaststellingen zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.**"*

In zijn verzoekschrift komt verzoeker dienaangaande niet verder dan het volharden in zijn verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder dat hij *in concreto* uiteenzet waarom deze gevolgtrekkingen volgens hem onjuist zouden zijn. Dergelijk verweer is geenszins van aard alsnog een ander licht te werpen op de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motieven. Voor het overige voert verzoeker geen concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft de hiervoor uit de bestreden beslissing geciteerde motivering onverminderd overeind. Aangezien bijgevolg geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vluchtrelaas, toont hij niet aan dat hij daadwerkelijk zou worden gevisieerd door de gemeenschap in zijn regio van herkomst omwille van zijn deelname aan de praktijk van "*male-to-male sex*" (zie *supra*).

3.6.5. Met betrekking tot de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

"De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie ook nog eens dat allerhande documenten in Pakistan, wegens 's lands corruptiegraad eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt, waardoor de bewijswaarde sowieso eerder relatief is. Wat er ook van zij, de door u neergelegde stukken staven hoogstens uw identiteit en herkomst, hetgeen heden niet ter discussie staat, doch niets meer."

In zijn verzoekschrift voert verzoeker dienaangaande geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. De aan het verzoekschrift gevoegde rapporten (stukken 2-4) kwamen hoger reeds aan bod (zie *supra*).

3.6.6. Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht als volgt:

*“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Country of Origin Information Report : Pakistan Security Situation van oktober 2019**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_pakistan_security_situation_report_20191030.pdf dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici gevisieerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan de voorbije jaren sterk verbeterd is en deze trend zich in het voorbije jaar heeft verder gezet. Zo is er sprake van een duidelijke daling in het aantal terroristische aanslagen, alsook een vermindering van het aantal sektarisch geïnspireerde veiligheidsincidenten. Ook het aantal te betreuren burgerdoden en gewonden is in geheel Pakistan sterk gedaald. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat de veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's op heden problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door opflakkerend geweld, gepleegd door zowel militanten als regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de tribale districten in Khyber-Pakhtunkwa (KP) (de voormalige FATA). Deze districten werden in mei 2018 aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen sindsdien administratief deel van de provincie. In bepaalde van deze districten, meer specifiek Noord- en Zuid-Waziristan, is de veiligheidssituatie precair en zal aan verzoekers afkomstig uit deze regio de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet worden toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Hoewel de situatie in de overige delen van KP en de provincies Punjab, Sindh, Balochistan en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan.

*Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie **Khyber-Pakhtunkwa** te worden beoordeeld.*

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de militaire operaties in de tribale districten van Khyber-Pakhtunkwa (de voormalige FATA), alsook de maatregelen genomen in het kader van het National Action Plan ervoor gezorgd hebben dat de veiligheidssituatie in Khyber-Pakhtunkwa (KP) sinds 2014 opmerkelijk verbeterd is. Operatie Zarb e-Azb heeft ertoe geleid dat de provincie als veiliger bestempeld wordt. In mei 2018 werden de voormalige tribale districten van FATA aan Khyber-Pakhtunkwa toegevoegd en vormen zij sindsdien administratief deel van de provincie.

De veiligheid in de voormalige FATA-districten, met uitzondering van Noord- en Zuid-Waziristan, is de voorbije jaren sterk verbeterd door de opeenvolgende militaire campagnes in de regio en het verbreken van de macht van de gewapende groeperingen. Deze zijn weliswaar nog steeds actief in het gebied, maar het Pakistaanse leger behoudt de controle over het grondgebied.

Daar waar er in de eerste helft van 2018 een verhoogd aantal aanslagen plaatsvonden tijdens de verkiezingsperiode, daalde het geweld in de tweede helft van 2018 en de eerste helft van 2019. Zowel het aantal terroristische aanslagen als het aantal veiligheidsoperaties nam af. Het geweld dat plaatsvindt in de provincie is daarenboven hoofdzakelijk doelgericht van aard waarbij ofwel de Pakistaanse veiligheidsdiensten, burgers met een specifiek profiel, militante doelwitten of overheidsinstellingen geviséerd worden. Diverse bronnen maken voorts melding van een significante daling in het aantal slachtoffers, en uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal burgerslachtoffers in de provincie relatief beperkt is. UN OCHA maakt bovendien geen melding van een uitwaartse ontheemding uit de provincie, hoewel er sprake is van interne ontheemding in bepaalde districten van de voormalige FATA.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Khyber-Pakhtunkwa, uitgezonderd Noord- en Zuid-Waziristan, met enige regelmaat incidenten voordoen, er niet kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Khyber-Pakhtunkwa in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Khyber-Pakhtunkwa een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon. U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Quetta. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Dienaangaande voert verzoeker geen enkel concreet en inhoudelijk verweer in zijn verzoekschrift. Deze motieven vinden steun in de beschikbare informatie, zijn pertinent en correct en worden door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS